

Aktiverings- og orlovsordningernes eneste sikre effekt er imidlertid, at de bidrager til usynliggørelse af den reelle arbejdsløshed. Personer, der deltager i en af de pågældende ordninger, bliver nemlig ikke registreret som ledige i den officielle arbejdsløshedsstatistik. regeringen formår i øjeblikket at skjule ca. 80.000 arbejdsløse ved at have dem placeret på forskellige kunstige ordninger.

Ved at opsummere antallet helsårspersoner, der er omfattet af aktiveringsordningerne, med den officielle ledighed, fremkommer den mere retvisende bruttoledighed på ca. 400.000. Denne korrigerede bruttoledighed omfatter kun de statslige arbejdsmarkedsforanstaltninger, hvorfor de kommunale beskæftigelsesinitiativer – med ca. 50.000 ledige – er udeladt. Det samme er efterlønsordningen og delpensionen, der også må betragtes som delvis skjult ledighed. Bruttoledigheden er derfor et undervurderet skøn.

Fremskridtspartiet vurderer, at de betydelige privatiseringer og skattelettelser, dette katalog forudsætter, vil kunne reducere antallet af arbejdsløse og bistandsmodtagere med 130.000 personer over de to år eller svarende til 75.000 i 1996. De 75.000 vil fordele sig således, at 40.000 personer vil komme i beskæftigelse som direkte følge af skattelettelserne. Yderligere 35.000 job vil blive etableret i erhvervslivet, når den foreslåede erhvervsfrihed slår helt igennem og en række privatiseringer, udliciteringer m.v. flytter folk fra offentlig til privat ansættelse

I Finansministeriets notat af november 1992, »Omfanget af arbejdspladser i gør-det-selv sektoren« anslås det, at skattelettelser vil kunne give 300.000 nye job. Fremskridtspartiet er ikke enig i de konklusioner, Finansministeriet drager vedrørende muligheden for at begrænse »gør-det-selv«-aktiviteterne. Imidlertid er det interessant, at skattelettelser tillægges en klar effekt i retning af at skabe tusinder af nye job. Senest har både Velfærdskommissionen, Socialforskningsinstituttet, Vismændene, OECD med flere påvist, at netop lempelser i skatten for de lave indkomster giver flere job.

Det skal bemærkes, at Finansministeriet regner med mere begrænsede skattelettelser, end der lægges op til i dette forslag. Det må derfor siges, at Fremskridtspartiets skøn over beskæftigelseseffekten er meget forsigtigt.

Offentligt ansatte:

Den naturlige afgang i den offentlige sektor under ét er på ca. 8 pct. om året (Finansministeriet juni 1988). Regner vi forsigtigt med 7 pct., så svarer det til ca. 60.000 stillinger. Ifølge Finansministeriets tal fra oktober 1990 var der allerede i 1987 957.322 personer ansat ved det offentlige, når alle institutioner, som er helt eller overvejende ejet af det offentlige, også regnes med.

Fremskridtspartiet regner med, at halvdelen af de job, der bliver ledige ved naturlig afgang, må genbesættes, eftersom den naturlige afgang ikke falder jævnt.

En reduktion på netto 30.000 offentlige stillinger i 1996, *uden afskedigelser*, anses derfor som værende realistisk. Netto betyder det, at de godt kan nyansættes et sted, mod så at afskediges et andet. De beskrevne privatiseringer betyder, at yderligere 25.000 personer overgår fra offentlig til privat ansættelse.

Som følge af den stigende arbejdsløshed vil Fremskridtspartiet, så vidt det overhovedet er muligt, søge at gennemføre reduktionerne således, at de ud fra en netto-betragtning bliver beskæftigelsesneutrale. Det kan ske ved, at besparelserne bliver gennemført med større vægt på de konti, hvor der ikke er nogen offentligt beskæftigede bagved (f.eks. tilskudskonti). En anden mulighed er at lade privatisering af aktiviteterne få endnu større vægt. En tredje mulighed er at lade offentlige institutioner overgå til friere status med ret til parallelaktiviteter m.v.

Den private sektor:

Den samlede beskæftigelse i den private sektor er i dag på 1,8 mio. personer. Når Fremskridtspartiet forudsætter, at der i løbet af 1996 skal skabes plads i den private sektor til 75.000 personer fra arbejdsløsheds- eller bistandskøen og personer, som ellers skulle have været offentligt ansat – så svarer det til en forøgelse af beskæftigelsen i den private sektor på kun få procent.

En 5 pct. vækst i den private sektor mener Fremskridtspartiet er realistisk, når der tages behørig hensyn til de betydelige skattelettelser, Z-planen forudsætter. Til sammenligning vil vi anføre 1969